

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 510

гр. Бургас, 01.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира Т. Донева

при участието на секретаря Жанета Здр. Кръстева
в присъствието на прокурора Иван Г. Иванов
като разгледа докладваното от Красимира Т. Донева Частно наказателно дело
№ 20232100200538 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 437 и сл. от НПК, вр. чл. 70, ал. 1 от НК и е образувано по постъпила молба от осъдения К. К. Н. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

В съдебно заседание представителят на Началника на Затвора – гр. Бургас поддържа неоснователността на молбата по изложените доводи в депозираното пред съда становище. Предлага молбата на осъдения Н. да не се уважава, и корекционната работа с него да продължи в условията на лишаване от свобода. Аргументира се с формално заявена от лишения от свобода мотивация за законосъобразен начин на живот, с продължаващо средните стойности на риск от рецидив, както и че понастоящем продължават да са налице две зони на дефицит, по отношение на които корекционната работа следва да продължи в условията на лишаване от свобода.

Представителят на Окръжна прокуратура – Бургас дава становище за неоснователност на искането. Според прокурора при осъдения е налице известен положителен резултат в корекционно-поправителната работа, но наред с това излага съображения, че остатъкът от наказанието е голям, както и че целите и задачите не са постигнати в планираната степен, не са изградени в нужната степен и устойчиви положителни изменения в съзнанието и поведението му, които да мотивират извод за неговото поправяне в степен, годна да обоснове преустановяване търпенето на наказанието.

Осъденият К. К. Н. участва в производството лично, поддържа молбата си. Изразява убеденост, че вече се е поправил, като е дал доказателства за

това с поведението си. Моли съда да уважи молбата и да го освободи условно предсрочно от изтърпяване на останалата част от наказанието лишаване от свобода, за да стане един примерен гражданин и да се грижи за ***** си дъщеря. Отправя извинение към съда, пострадалата и цялото общество за стореното от него. Излага твърдения, че по време на наказанието е работил и спазвал вътрешния ред на затвора, като е съдействал на администрацията с каквото може да е полезен. Сочи, че се е завръщал в затвора след домашните си отпуски. Оспорва посочените в текущите доклади на инспекторите обстоятелства относно: наложените му дисциплинарни наказания, за които счита, че след като са заличени следва да се извадят от досието му и да не бъдат цитирани; относно писаните от него жалби – че не са с цел да навреди на някого, а да защити правата си, като в този смисъл имало постановени съдебни решения; относно пребиваването му по време на съдебния процес извън територията на България с фалшиви документи за самоличност, което оправдава с продължилия дълъг съдебен процес; отрича да е предоставял неверни данни за образованието си. Счита, че в докладите на инспекторите не са посочени основателни доводи, а неща от общ характер. С такива аргументи предлага молбата за условно предсрочно освобождаване да бъде уважена.

Съдът, след като изслуша становищата на страните и като анализира в тяхната съвкупност и поотделно събраните по делото доказателства, изведе следните фактически и правни изводи:

Лишеният от свобода К. К. Н. е роден на ***** г. в *****, ***** образование, с трудови умения в сферата на *****. От фактическо съжителство има едно дете. За първи път е в затвора.

Видно от писмените доказателства, приложени в затворническото досие на л. св. Н., същият считано от 14.03.2017 г. /когато е бил настанен в корпуса на затвора в приемно отделение, в групата за обвиняеми и подсъдими/ изтърпява наказание лишаване от свобода в размер на 12 години, наложено му с влязла в сила на 26.04.2018 г. Присъда № 20/10.02.2016 г. по НОХД № 1037/2015 г. по описа на Окръжен съд – Бургас, потвърдена с Решение № 281/20.11.2017 г. по ВНОХД № 362/2017 г. на Апелативен съд, потвърдено с Решение № 70/26.04.2018 г. по дело № 121/2018 г. по описа на ВКС, за извършени престъпления по чл. 149, ал. 4, т. 1, вр. ал. 3 от НК и чл. 152, ал. 4, т. 1 и т. 4 от НК, във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК. Остава му да изтърпи още 4 години, 5 месеца и 2 дни, отчитайки времето на положения труд и предварителното задържане по ЗМВР. По данни от първоначалния доклад, по време на съдебния процес л. св. Н. е напуснал РБългария с подправени документи и е задържан с ЕЗА.

Н. първоначално е изтърпявал наказанието лишаване от свобода в Затвора – Бургас при „строг“ режим, който със Заповед БС № 91/30.05.2022 г. на Началника на Затвор Бургас е заменен на общ. В корпуса на затвора е бил трудово ангажиран в строително-ремонтни дейности, осъществявани на територията на затвора. От 26.02.2019 г. е разпределен в затворническо „Дебелт“, където от м. април 2021 г. до края на м. юли 2021 г. е полагал доброволен труд като строителен работник на работен обект „Полоса“, след което като работник „бакар“ в затворническата кухня, но в последствие е спрял от работа поради несправяне с поставените му задачи и поради

констатирани конфликти с други лишени от свобода. От месец август 2021 г. и понастоящем е назначен по домакински щат на длъжност „библиотекар, той и клисар“ в ЗО „Дебелт“ и е с положителни отзиви за работата му – наблюдава се отговорно отношение и дисциплинираност на работното място.

През есента на 2019 г. по негово желание, Н. е бил приведен в Затвора – Стара Загора, за да довърши образованието си. През м. януари 2020 г. е бил върнат от Стара Загора, тъй като се установило, че е предоставил заблуждаваща информация за притежаваното образование. При постъпването си там е декларирал, че има завършен *****. След извършена проверка се установило, че е завършил ***** образование, което наложило връщането му в Затвор Бургас.

По данни от докладите на инспекторите „СДВР“, в първите години от изтърпяване на присъдата л. св. Н. не се е включвал активно в предлаганите пенитенциарни мероприятия, като е насочвал вниманието си предимно върху съставянето на жалби срещу администрацията.

Впоследствие се е включил в провежданите социални мероприятия – участвал е в Специализирана групова работа, Програма за насърчаване на толерантността и Специализирана групова работа: социална програма за обществено въздействие „Овластяване на гнева“. Ангажирал се е с различни дейности по повод отбелязването на празници – световен ден на книгата, Коледно тържество 2022, 3-ти март, като е отличен с грамота за активен читател и вдъхновен библиотекар и е получил грамота за отлично представяне на книга по избор.

По време на изтърпяване на присъдата, Н. е нарушавал реда и дисциплината, за което са му налагани четири дисциплинарни наказания, две от които са заличени със заповед на началник на сектор ЗО „Дебелт“, за останалите две на осн. чл. 109, ал. 1 от ЗИНЗС се счита за ненаказван. Последното дисциплинарно наказание „лишаване от хранителна пратка за срок до 3 месеца“ е било наложено със Заповед № 334/25.09.2020 г. за психическа обида на длъжностно лице. Награждаван е, както следва: със Заповед № 1253/10.10.2017 г. на осн. чл. 98, ал. 1, т. 1 - „Писмена похвала“; Заповед № 1368/30.11.2018 г., на осн. чл. 98, ал. 1, т. 1 - „Писмена похвала“; Заповед № 164/23.06.2021 г. от началник на сектор ЗО „Дебелт“, на осн. чл. 98, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС - „Заличаване на дисциплинарно наказание, наложено

със Заповед № 269/31.07.2020 г.“; Заповед № 340/09.12.2021 г. от началник на сектор ЗО „Дебелт“, на осн. чл. 98, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС - Заличаване на дисциплинарно наказание, наложено със Заповед № 268/31.07.2020 г.; Заповед № 171/13.04.2022 г. от началник на сектор ЗО „Дебелт“, на осн. чл. 98, ал. 1, т. 5 от ЗИНЗС - „Удължено свиждане за срок от два часа“; Заповед № 389/09.09.2022 г. от началник на сектор ЗО „Дебелт“, на осн. чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗИНЗС - „Свиждане с близките извън затворническото общежитие за срок от 8 часа“ и Заповед № 555/23.12.2022 г. от началник на сектор ЗО „Дебелт“, на осн. чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗИНЗС - „Свиждане с близките извън затворническото общежитие за срок от 8 часа“.

От последната експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние, се установява, че като личност лишеният от свобода Н. е уравновесен, емоционално овладян и устойчив, с балансирана самооценка. Отчетено е от инспектора-психолог, че изследваното лице има по-скоро позитивна нагласа към криминалното поведение и правонарушенията, като това е проблем, който пречи на корективните дейности и на постигането на желания ефект от тях. Препоръчано е от психолога, съществуващите адаптивни умения допълнително да бъдат развити, за да се увеличат шансовете за успешна реинтеграция и намаляне на риска от рецидивизъм.

За отчитане на поправителното въздействие от престоя му в затвора, на лишения от свобода Н. многократно са били извършвани оценки на риска от рецидив, вреди и профила на криминогенните нужди. Първоначалната оценка на риск от рецидив е със стойности в средни параметри – 56 точки. Рискът от вреди е в средни нива по отношение на обществото. Към служители, останалите лишени от свобода и самия него е нисък. Като проблемни зони в най-големи нужди са идентифицирани: отношение към правонарушенията и умения за мислене, поради което тези зони са били предмет на първоначалното индивидуално планиране за извършване на корекционни дейности и мероприятия. С гранични стойности е отчетена зоната междуличностни проблеми. При изготвена втора оценка на риск промени в стойностите не се отчита, рискът от рецидив остава в средни стойности – 56 точки. При изготвена следваща оценка се отчита повишение от 56 на 79 точки. Като проблемни зони и зони, в които се наблюдава повишаване са: настоящо правонарушение, отношение към правонарушенията, взаимоотношения, трудова заетост, начин на живот и обкръжение, междуличностни проблеми и умения за мислене. При изготвена оценка в основен етап от изтърпяване на наказанието е регистрирано понижение в риска от рецидив от 79 на 58 точки. През месец май 2022 г. е

изготвена нова оценка на риска от рецидив и вреди, и е отчетено понижение на риска от рецидив от 58 на 51 точки заради промяна в зоните: отношение към правонарушението, трудова дейност, емоционални проблеми и междуличностни проблеми. Във връзка с молбата за условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода, при последно изготвената оценка рискът от рецидив се запазва в средните граници – от 51 на 49 точки. Отчетена е промяна в зоните: начин на живот и обкръжение и умения за мислене, като рискът от вреди също остава среден. При съпоставяне на резултатите от настоящата последна оценка на риск от рецидив с резултатите от предишните е отчетено следното развитие в проблемните зони: в зоната отношение към правонарушението се отчита известна промяна, която все още не е в достатъчна степен. Л. св. Н. признава извършеното и в известна степен приема отговорността за собственото си криминално поведение; все още му е трудно да приеме категорично факторите, допринесли за криминалното му поведение; приема наложеното наказание. По отношение на начина на живот и обкръжение се отчита понижено ниво на точките в тази зона. На този етап от изтърпяване на наказание л. св. Н. е мотивиран за включване в предлаганите форми на корекционно въздействие, в конкретност участие в културно масови прояви и инициативи, свързани с творчество и самореализация. Безразсъдното и рисково поведение не е налично. В зоната умения за мислене се забелязва понижение на точките, наблюдава се стремеж към разпознаване на проблемите. Счетено е, че работата с лишения от свобода следва да бъде насочена към изграждане на устойчиви, позитивни и поведенчески нагласи и умения за мислене. Счетено е още от затворническата администрация, че поставените цели в първоначалния план на присъдата по отношение на дефицитните зони не са изпълнени в желаната степен; че мотивацията за водене на законосъобразен начин на живот е формално заявена и че целите на наказанието, визирани в чл. 36 от ИК, не са изпълнени в необходимата степен, с оглед, на което е предложено на съда молбата на лишения от свобода К. К. Н. за условно предсрочно освобождаване да не бъде уважена.

По време на проведеното интервю от инспектор „Пробация“ по повод на молбата за условно предсрочно освобождаване, е установено, че Н. не е осъзнал в достатъчна степен причинените на жертвата вреди от престъплението му; че изразява съжаление само формално; че липсва самокритичност по отношение на собственото поведение; че при ситуация, засягаща интересите му, е склонен към опозиционно поведение; че липсва гъвкавост и откритост във взаимоотношенията с околните; че изпитва трудности с непознати за него обстоятелства, мнение и идеи; че е склонен към междуличностно отчуждение и емоционален дисконтрол.

Предвид горното, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1 от НК, за да се приложи институтът на условно предсрочно освобождаване, осъденият следва да е дал доказателства за своето поправяне. Доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието, посочени в чл. 439а от НПК, като доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви. Доказателствата за поправянето се установяват от оценката на осъдения по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл. 156 от същия закон, както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието.

Установените по делото обстоятелства водят до извода за неоснователност на молбата на л. св. Н.. Безспорно е доказана първата от кумулативно предвидените в чл. 70, ал. 1 от НК предпоставки за допускане на условно предсрочно освобождаване на осъдения – изтърпяването на не по-малко от половината от наложеното му наказание. По делото са представени множество доказателства, които позволяват на съда да направи извод дали е налице другата изискуема от закона предпоставка за прилагане института на условно предсрочно освобождаване, а именно доколко осъденият се е поправил, т.е. доколко проведената в затвора корекционна дейност е довела до положителни резултати и доколко са налице гаранции, че повторното въвеждане на лишения от свобода в обществото като пълноценен гражданин няма да бъде рисково, както за обществото, така и за самия осъден. Според оценките на риска от рецидив и вреди за обществото е констатирано снижаване на резултата. Следователно, извършваните спрямо лишения от свобода корекционно-възпитателни мерки дават положителен резултат, но според настоящия състав не сочат за присъствие на приключил корекционен ефект. В зоната „отношение към правонарушението“ се явява все още недоразвита критичността на л. св. Н. към факторите, допринесли за криминалното му поведение. В „зоната умения за мислене“ не са изградени устойчиви, позитивни и поведенчески нагласи и умения за мислене.

При това положение съдът констатира, че въпреки занижената степен от рецидив на Н., към настоящия момент не може да се направи извод, че са налице доказателства, че същият се е поправил и превъзпитал. Отговорното

му и примерно поведение, отговорно отношение към труда и стриктно спазване на правилата в условията на Затвора не могат да послужат като достатъчна гаранция, че същият е коригирал начина си на мислене и е осъзнал поведението си в достатъчна степен, имайки предвид, че е извършил тежко престъпление, насочено към малолетно дете, като безспорно липсват доказателства, че рискът от вреди по отношение на такива малки невинни деца е овладян от Н.. В този смисъл проявите на дисциплинираност и отговорност от страна на лишения от свобода, било в трудовия процес или в условията на изтърпяване на наказанието в Затвора, не могат да бъдат безусловна гаранция, че се е поправил и превъзпитал към правомерен начин на живот. Съдът счита, че заявеното от него съжаление на осъзнатост и превъзпитание е само декларативно и формално, служещо само за нуждите на съдебното производство по условно предсрочно освобождаване. Настоящият съдебен състав счита, че превъзпитателният и корекционен процес по отношение на Н. не е завършен в пълна степен. За поправяне в необходимата степен на установения все още дефицит в зоната на „отношение към правонарушението“ и в зоната на „зоната умения за мислене“ е налице необходимост от продължаване на корекционното въздействие върху осъдения, предвид което следва да се приеме, че не са постигнати целите на наказанието, че е налице неоснователност на молбата за условно предсрочно освобождаване и има нужда от продължаване на ефективното изтърпяване на наказанието лишаване от свобода.

С оглед на горното, съдът намира, че положените от осъденото лице усилия във време на изтърпяване на наказанието са недостатъчни и не са довели до неговото поправяне. Не е налице втората предпоставка по чл. 70, ал. 1 от НК, поради което молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изложеното и на основание чл. 440, ал. 1 от НПК, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на К. К. Н., с ЕГН *****, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието лишаване от свобода, наложено му с Присъда № 20/10.02.2016 г.

по НОХД № 1037/2015 г. по описа на Окръжен съд – Бургас.

Определението подлежи на обжалване от осъдения и от Началника на Затвора – Бургас, и на протестиране от прокурора по реда на Глава двадесет и втора от НПК в 7 – дневен срок от днес пред Апелативен съд Бургас.

Препис от настоящото определение да се изпрати на Началника на Затвора – Бургас за сведение.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____